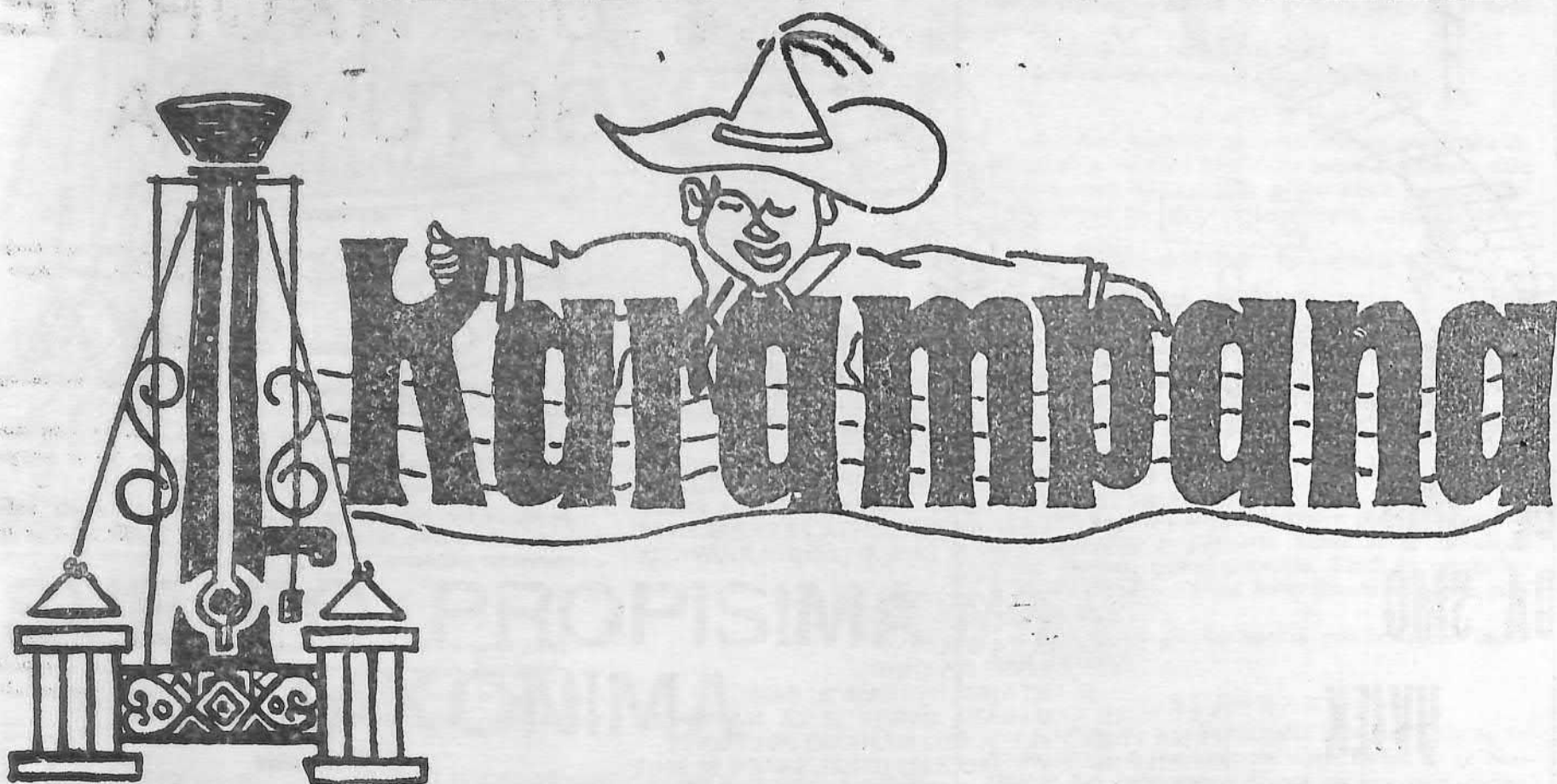

DOBRO JE KADA JE ČOVJEK U IGRI ALI NE KAO IGRAČKA

LIST BRUŠKIN ZA FREGANJE, PRANJE I ŠUMPREŠAVANJE

KOTOR 87 GODINA

BROJ OVAJ

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU
JERBO SLUŽE ZA ONU STVAR

CIJENA SA POPUSTOM
300 OVIJEH

SAN KARAMPANE

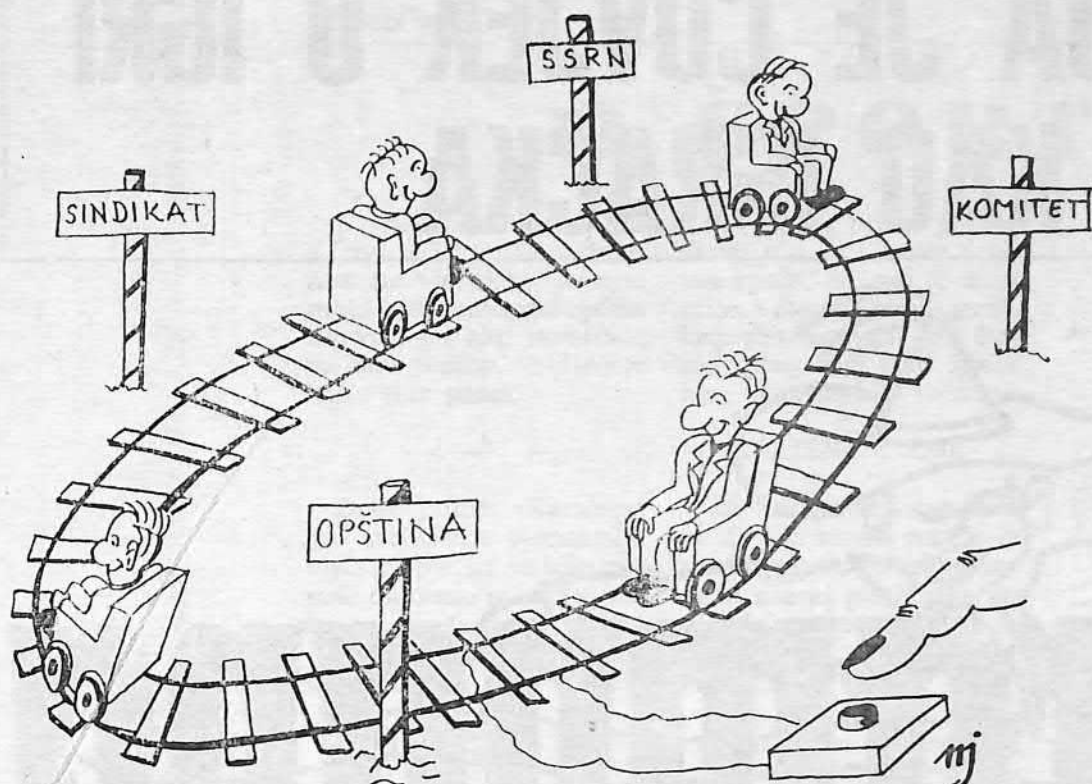
Narode Kotora i Boke Kotske
i cijele naše oblasti primorske,
svi vi što vazda vičete,
a nikad ništa ne smijete reći
i što ste kad prigusti prvi spremni uteći,
vi galijoti, maškalconi, berekini,
Gavice, Medi, Bope, Šotolumbrelini —
da ste mi zdravo!
Jutros sam vi sva u znoju bila
jer sam jedan lijep san usnila,
a onda se naglo probudila;
a kada sam malo razmislila,
rekoh sebi da je sve to šala,
a od nje je svaka korist mala!
A san bješe — san nad svim snovima,
da se o njemu priča vjekovima!
Bješe jutro, izmaglica laka,
čisto nebo, nigdje ni oblaka,
u zraku je neka aroma blaga,
more mirno, vjetru niti traga,
tek ponegdje ribe zakačaju.
U moru se kuće ogledaju,
sve blistave, skladno uredene,
oko njih su ruže posadene
i još puno raznoga cvijeća,
nigdje nema ni traga od smeća.
Pogled luta dalje do Kotora
što se zbio sasvim ukraj mora,
samo prede ko mačak kad spava,
a čuva ga na brdu trdava.
Bedemi mu sasvim uredeni,
od drveća, trave očišćeni,
umiveni, ko srebro blistaju,
po njima se turisti šetaju,
sve guštaju u sreći i miru,
negdje sjednu da popiju biru.
Uspinjača vozi do tvrđave,
iz nje vire mnogobrojne glave,
svi se penju do vrha tvrđave
da gledaju u daljine plave;
ovaj vidik ljepši biti mora
od Napulja ili od Bosfora!
Prokopan je tunel iz grada,

nad Dobrotom vodi nova »džada«,
po njoj vidiš kamione teške,
dok uz more svi šetaju pješke.
Uz rivu su tri-četiri vapora
što su stigli preko sinjeg mora,
a na njima gomile turista
koje vodi jedna miso ista:
da posjete stari grad kotorski,
taj najljepši naš dragulj primorski!
Očišćena sasvim kontakt-zona,
nema više teških kamiona,
nema šuta, lokvi niti smeća,
Đardin Dojmi pun novog drveća,
svi stolovi novi od kamena,
a nad njima gustog hlada sjena.
U marini puno jedrilica,
na njim ljudi opaljena lica,
ocean su mnogi preplovili
da bi ovu ljepotu vidili.
A u gradu svuda pločnik novi,
po pjacama stavljeni stolovi,
oko njih su karijege bijele,
a nad njima šarene lumbrile,
ljudi sjede, razna pića piju,
ćakulaju, veselo se smiju.
Butige su brojke otvorene
po njima se svršene žene,
svaka ima oko sokolovo,
svaka traži za nju nešto novo.
Taj mravinjak gleda sunce vruće,
obasjava palate i kuće,
pozlaćuje ova naša blaga —
nigdje nema zemljotresu traga!
Oдавno je svršena obnova,
svaka zgrada kao da je nova!
U tom času silno se uzbudih,
okupana u znoju probudih,
rasanjenoj srce mi se steglo,
na grudni mi nešto hladno leglo,
i da mi je, jadnoj, samo znati
hoćemo li ovo dočekati,
da nas sreća ponovo ogrije —
ili ćemo pod čemprese prije!

— Ja sam onaj mladić, što sam predao prije dvadeset godina zahtijev da mi se popravi stan.
— Žalim nijeste došli na red.

USKO SHVATANJE NE ZNAČI SPECIJALIZACIJU.
DRUG JE SVJESTAN SITUACIJE U KOJOJ SE NE NALAZI.
POBJEDNICI ISTI. SAMO SE POSTOLJA MIJENJAJU.
AKO ČITAOCI ČITAJU IZMEĐU REDOVA, ONDA I PISCI TREBA DA PIŠU IZMEĐU REDOVA.
NAJVIŠE SE POSIPAJU PEPELOM ONI KOJI IMAJU PUTERA NA GLAVI.
IZA DVA PRSTA ZAKLANJA SE CIJELI ČOVJEK.

**DE SMO
DA SMO
UVJEK
TU SMO**

U STARA PASALA VREMENA BILI SU, ZA RAZNE FEŠTE, ONI DJIRAŠOLI, KOJI SE UPALE I BACAJU SE U ZRAK, A SADA I BEZ FEŠTA I BEZ PALENJA IMA NJIHOVIH »IMENJAKA« KOJI DJIRAVAJU, ALI NA ZEMLJI, ovako:

„TI ČEŠ SA OVE KALIJERGE NA OVU“,

„A TI SA OVE NA ONU“,

„A TI SA ONE NA OVU“,

„A TI ČEŠ SA ONE NA ONU“,

„A JA OSTAJEM DJE SAM TU SAM“.

SENTITEME KAMARADI, OVDJE JE ZA NAS SAMO JEDNA VELIKA SREĆA ŠTO NEMAMO POLTRONE — TAPICIRUNG, UMJESTO KALIJERGA, INAČE BI SMO SE VRĆELI DO SMRTI, A BOLJE BI NAM BILO NEGO U MIROVINI.

Dopisnik f.o.j.a
»GENERACIJO DJESI«

SUĐENJE KOTORSKOM KARNEVALU 1987. GODINE

„NEKO“ JE KRIV

PREDSJEDNIK SUDA

Skupimo se, veseli moj narode, danas u ovalikom broju da, po staroj dobroj uZanci kotorskoj i ove godine sudimo svim našim slabostima inkorporiranim u ovoj personi pred nama, što je skrtila ru ko na guzicu, a ozad nam daje prstom ono što smo i zameritali čim smo je puštili da harači među nama cijelu pasanu godinu. Lani smo proslavili punjeh 100 godina organizovanja krnevala u Kotoru, ma eva moramo da po 101. put iznosimo na videlo našu špor ku robu, naše debolece, našu bruku i sramotu. Treba imat veliki korad i muda od tuča za uprijet prstom na pravog krivca, pa magari i na samoga sebe. Osvrnimo se malo oko sebe što se čini! Evo, pasalo je deboto punjeh 8 godina od zemljotresa, ma su naš dragi susjedi i prijatelji daleko avancovali: Novljani su od obične drače s lijepim žutim cvijetom mimozom učinili evropsku atrakciju pa će perfin arivat u Budapešt da s košatima od mažoretki dospu još paprike u Dunav; Tivčani sve više glume pravi grad, a Budvani se umučali ma robotaju da im ne puva ispod samara — da ne dujimo dalje o drugima!

A mi?? Kad god se vualimo da oprostje vaša časna lica, u ono do ušiju, kad god sjednemo gošom guzicom u kašetu brokavka, kad god uprskamo rholu — nama je vazda kriv neko drugi, onaj tamo neko nepoznat i nemencovanj što nam pada pinje noge i tiska špice među rađe od kola. Odma se nađe skuža da to nijesmo mi, no nam je to fabrikao neki bezobrazni maskalcon izvanka, kao da živi mo izvan ovog vremena i društva oko nas.

Evo i danas je pred nama na optuženičkoj klupi jedna spoda ba koja se navodno zove NEKO NIKOGOVIĆ, onaj famozni Neko što je vazda kriv za sve naše grijehe, onaj Neko bez lica i ime na što nam vazda viri u kartu i valja škatalu, a na koga je naj

lakše prebaciti balu odgovorno stj za škivat svoje dupe!

Dunkve, skupili smo se danas u vrijeme najvećih ludovanja, u vrijeme kada se, svake godine pomame mačke i Kolorani, da sudimo ovom bezličnjaku što se zove NEKO NIKOGOVIĆ, pa ne ka se zato čuje glas optužbe kroz usta glavnog tužioca krneval ske komunitadi Kotorске!

TUŽILAC

Slavni sude, u ime smiješnog naroda kotorskog krnevalske komunitadi, optužnicu za sve naše velike i male grijehe i mankance odma prebacujem na ov dje prisutnu individu, što stoji pred nama, a nalazj se svuda među nama a ponekad i u nama! Ne mogu vam otkriti njego ve genitalije, oču reći generali-

je, jerbo ih i nema! I njegov kr rikulum vite je velika mižerija, oču reć misterija. Stvorio se među nama kao da je s neba panno, došao je odnekud da nam do kraja zamuti ionako glibave vode ovog našeg lijepog zaliva, da nam prodaje maglu i prašinu, da se iza njegovog bezličnog lika sakriju svi škivaluni, i lašame-stare, da se njegovim imenom pokrивaju svi promašaji i greške. Njemu, a ne nedaj bo že nama, stavljamo na dušu sljedeće grijehe:

Grijež prvi: Ovaj farabut, a ne niko od nas, jeste kriv što smo se razdvojili kao da smo qubavi, što je ušlo zlo u narod pa se po svadio brat s bratom i komšija s komšijom, što reži svak na sva kog i što smo svi zaboravili onu priču iz nekadašnjih čitanki o starcu i sedam prutova koji se ne mogu slomiti dok su čvrsto vezani zajedno. I pitam ja vas: ko je za to kriv?

SVI SUDIJE:
TAMO NEKO!

TUŽILAC

Grijež drugi: Ovaj arhifakin je kriv što smo se svj odvikli od ra bote a navikli primat plate, što nam je svima milije držat ruke na prkno uz opasnost da dobije

(Nastavak na 3. strani)

KANTA KARAMPANA UZ AKORDE BOTUNADA

OTVARANJE LOVA

Sad je stađen lova pa oni farabuti što nemaju municije mogu lako crevom ili šakom ubit raznije ličina pa ako ne mogu sokola i jarebiču mogu koju družu ticu.

NAS UVAŽENI OČALINKO

Ne mogu a da i ove godine ne spomenem našega uvaženoga očalinka jerbo se već godinama pretplatilo na ovi faj.

Kad je odio feštu prčanjskijema ženama kantat za osmi marča i svojijem prisustvom uveličat proslavu, dogodila mu se pegula, klznuo se i pljusnuo na sred sale.

To mu je sve sporadi toga što je lijen da napravi sebi jedne očale alavija a trebale bi mu jedne kao dna od botilje jerbo je već u podomaklim godinama.

LOVAČKA

Stari lovac sa lovačkim ordenjem je onomad poveo »Juniora« u lov. Pokazujući malom kako treba lovitj svršili su u nefalj u zabran. Zbog toga su ostali bez oružja (one čuvene puške), a sad se očekuje da senior vrati i one značke i lovačka priznanja.

MAJSTOR

Proto-majstor od svih šijenci (onaj iz Dobrote), ponovo radi na krov od Collegate potla dvije godine, što ga je finio. A dobro ga je bio i napravio.

B. O. B.

U Bokašku Banku su dijelili pare radnicima za prevoz. Ma perke nijesu imali dobre kriterijume podjelili su svima jednako da se nikome ne kriv pa živio on u Morinj oli u zgradu iste banke.

PARA VRITI DE BURGIIJA NEĆE

Oni iz Zavoda za zaštitu spomenika nemaju para pa su odlučili da ponovo robotaju iste rabote od prije godinu ili dvije ali za nove penze.

»ONAZIS«

Čuveni brodovlasnik sa Glavata je morao kupiti bundicu i čizmice i po koji video, da bi smirio situaciju doma, te da ponovo krene u kupovinu novija brodova za ditu.

TRADICIJA

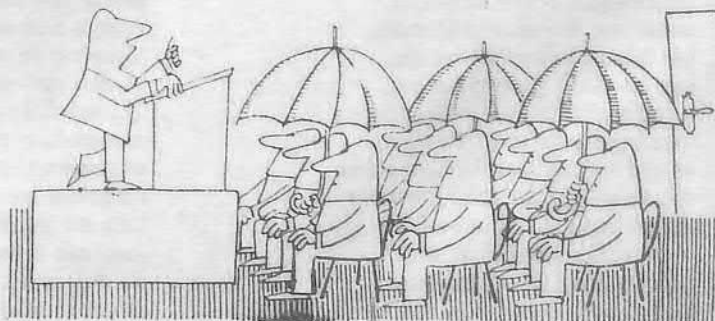
Nastavlja se tradicija. Oni što je vazdan veslao u onu barku od mahagonija sada je presidente od veslačkog kluba. A za istinu tu je i dobar stručnjak.

ZABORAVAN

Onaj malj iz Opštine što stalno nešto konta i broji, piše i zapisuje, je u nefalj kad je izlazio iz kancelarije zaključao unutra neke ženske. Ma za sreću nije morao kod njih odgovarati nego kod svoga pretpostavljenog, koji mu je ovaj put oprostio zbog rabote od koje čovjek postaje zaboravan.

SLUŽBENI PUT

Onj službenik iz »Jugopetrola« što se vazda nađe u faj od Karampane i sada je izabrao počasno mjesto. Pošo je na put u Nikšić i vratio se sa ženskim gačama na sebe. Možete zamisliti kako ga je žena ovizala.

Bokokotorski zaliv sada je poznat u svijetu što umjesto kroz cjevovode nafta teče po moru.

SUĐENJE NEKU NIKOGOVIĆU

SVE PO PROPISIMA I ZAKONIMA

(Nastavak sa 2. strane)

mo žaljeve s gornje strane šaka, a ovamo se busamo u prsi da se odrjesimo od rabote, i što nam je glavna parola postala da dr žavnu rabotu niko još nije završio, pa ne moramo ni mi! I jopet vas pitam: ko je za to kriv:

SVI SUDIJE

TAMO NEKO!

TUZILAC

Grijež treći: Ovaj maškalcion je kriv što nas je naučio da za svaku rabotu najprije izmislimo problem, pa svu energiju utrošimo u dokazivanje a ne u rad, što bi bilo kao kad prvo puca na košulju zapučiš pogrešno pa se poslije čudiš što ti sve ide napako. Sad vas neću pitati ko je za to kriv, jer i sami znate da nijesmo mi, već tamo neko!

Grijež četvrti: Isti ovaj galijot, a ne nedaj bože neko od nas, okrivljuje se što nas je naučio varati, lupežati, lagati, krasti ta ko da među nama ne vrijede više ni pismeni ugovori sa stotinu pečata, a nekada je bila do voljna obična ljudska riječ!

Grijež peti: Ovaj lupež je kriv što smo se okusali pa se izobi jesti kao sita prasica što pre vrće korito, pa sad kad je došlo gusto i kad valja zasukat ru kave, sve čekamo da neko drugi obavlj našu rabotu, a zaboravljamo na misao našeg slavnog sugrađanina Pometa Trpeze (što nam ga ukradoše Dubrovčani) »da trijeba bit vjertuoz za ranjat na svijetu«!

Grijež šesti: Isto je taj Neko kriv što smo za devizu uzeli sta ropodgoričku izreku: »Čeif mu učini ma mu posa ne završi«!, kao da ne znamo da je najšpor lajja rabota zatvorit vrata guzi com!

Grijež sedmi: I konačno, ovaj furbo uzeo je na sebe još jedan veliki grijeh i prosuo među nas pustja obećanja da će sve biti bolje, da će sve doć na svoje mjesto, da ćemo opet postati grad smijeha, pjesme, sreće, lju bavi — a mi sami najbolje znamo kako nam je:

Za ovih 7 smrtnih grijeha i za brojne druge što smo ih činili jedni drugima pasane godine, tra žim od Slamnog suda kotorske krnevalske komunitadi da se op

tuženi NEKO NIKOGOVIĆ osudi na sramotnu smrt odvajanjem glave od tijela spaljivanjem!

PREDSJEDNIK

Prije nego Slamni sud kotor ske krnevalske komunitadi usaglasi stavove i po principu kose zusa donese presudu, dajemo ri ječ odbrani da proba da poprije navedene optužbe, mada debelo sumnjamo da to meže učinjet!

ADVOKAT

Slamni sude, i ti smiješni narode kotorski, sve ovo što je moj omraženi kolega rekao istina je da je laž. Moj nevini i naivni klijent NEKO NIKOGOVIĆ je pravo jagnje prema nekijem vukovi ma u jagnjejoj koži među vama, što ih svi znate puniem imenom i prezimenom, ali ih niko ne me ncuje. On je jado cijelog svoj jednogodišnjeg života činio sa mo dobro, istina — samo poje dincima, a ne svima vama. Ma on vam je jesenas, čim je pala prva kiša, osladio vodu u vodo vod, on vas je naučio da čerate govna uzbrdo preko Trojice i Gr blja u debelo more, on vas je sve uvalio u tunel, pa se ne smi jete čuriti ako vas u tom mraku zvizne neki slijepi miš, on vas je naučio da sagrađite hotel u ko me mogu uspravno oditi samo li liputanci, on vas je takođe nau čio da salizate sve pločnike u stari grad pa da ih onda rasko pate damperima, da napravite vodonepropusnu galeriju u gradu punu vode, da napravite dom zdravlja bez apoteke, uske tum bine za vodu iz starog grada pa ste ga pretvorili u Malu Veneci Ju, da napravite industrijsku zonu bez kanala za otpadne vode — ukrotko da vazda pravite ra čin bez krčmara. Njegova je za sluga što ste iz starog grada iz vezli i bacili stotine kubika finog fasadnog kamena, a počeli da sve podove salizavate mermerom, kao onaj što ima masla pa njime i dupe maže. Njemu pripada slava što ste pare od spo menika kulture počeli usipati u jednu veliku jamu bez dna što se zove privreda. Njegovom zaslugom su do neba porasle cijene, a pojeftino obraz i poštenje.

E pa sad, ako hoćete tako za služnog čovjeka suditi i osudit,

on vam u testamenat ostavlja sljedeće amanete:

— pošto ste odavna shvatili da je državno i društveno isto što i vaše, rabotajte uvijek kao za sebe i za svoj špag, a drža va ionako odumire!

— pošto ste već usuli grdne milijarde u Skurdu i Gurdič, a voda je i dalje ostala slana, to čite je u boce i prodajte fureš tima kao lijek!

— pošto ste se već navikli na opštu šporkecu, proglasite je za turističku atrakciju i naplaćujte duplo vezane ulaznice!

— živite u slozi i ljubavi kao i do sada, pa budite sigurni da će vam sve riušiti i oditi u napredak kao i do sada!

— svim silama uprite da se završi tunel za odvoz otpadnih voda na otvoreno more, jerbo se ovdje toliko govana skupilo da će vas uadavit!

I na kraju, kad sa ovog sude nja podete doma, stanite pred ogledalo pa se zapitajte: da ni jesam možda ipak ja taj famoz ni NEKO?

PREDSJEDNIK

Dokle je časni advokat drobio svoju odbranu, Slamni sud kotorske krnevalske komunitadi donio je u četiri oka presudu, koja glasi:

Nos judices jurati et populus komunitatis karnivalie Katarsium određujemo da se optuže ni NEKO NIKOGOVIĆ sa ovog mjesca povede u povorku na Me ceo gdje će mu se odvojiti glava od tijela, a ono spaliti i peo prosuti u more. A ti, smiješni narode kotorski, u pamet se, jer kako kažu mudri Latini: »Sic transit gloria mundi«, što po naški znači: SVAKO NA KRAJU NAJEBE!

PO CIJENAMA I BEZ ALKOHOLA BIĆE ŽESTOKO

NIJE ŽESTOKO!

ODNOSI

U posljednje vrijeme sve više se, pod raznim izgovorima zahvata od privrede. Radnici protestuju ali od toga nema koristi. Pa šta onda, u takvoj situaciji činiti. Ne preostaje im ništa nego da u hoću pjevaju:

»Odnosi su nam opasni i loši, kada radnik stvara a neradnik troši«!

POUKA

Privatne zanatlije se često žale na poreznike da im uzimaju mjeru i naplaćuju razne doprinose daleko više nego što mogu da plate. Pošto su imali dosta vremena da razmišljaju o tome zanatlije poručuju:

Sabrali smo utiske više ste naplatili!

NIJE IZNENADENJE

Ne prođe dugo vremena pa se čuje o flertu nekog »odgovornog« sa osobama ljepšeg pola iz svoga kolektiva. O tome se priča pa se onda prestane a neki konzervativci bez osnova protestuju.

Neznaju oni da neki na radnom mjestu podmeću leda a drugi butine!

PLANOVI

Sada se u Krivošijama prave planovi o vekoju poljoprivrednoj proizvodnji. Tamo će se formirati centri, regioni, farme, plantaže. Ljudi se pitaju ko je to sve utvrdio a jedan Krivošijanin poručuje projektantima:

Ako su im svrake mozak popile nijesu imale mnogo koristi!

STANDARD

Čujemo da opada radnički standard i da se ne preduzimaju ni one osnovne mjere nužne da se obezbijede bar bolji uslovi života za lica sa najnižim primanjima. Mnogi tako protestuju zbog nenormalnog povećanja cijena stanarine i zemljarine, I što raditi?

»Sve u svemu uči se i trpi, cijepaj gaće pa košulju krpi!

TRČANJE

U jednoj kotorskoj specijalizovanoj zdravstvenoj ustanovi obećavaju da će svojim budućim radom i investicijama koje dugo traju a malo se uradilo, napraviti veliki korak.

Čini se da u tom kolektivu neki još prije starta počinju da trče počasni krug!

PORUKA

U raspravama koje su se vodile u Kotoru o raznim negativnim pojavama često se govorilo o slabostima i krizi. Neki su zbog toga negodovali. Bole da su u horu, složno zapjevali:

»Što se samo ljutimo na krizu sami smo joj ovjerili vizu!

POPLAVE

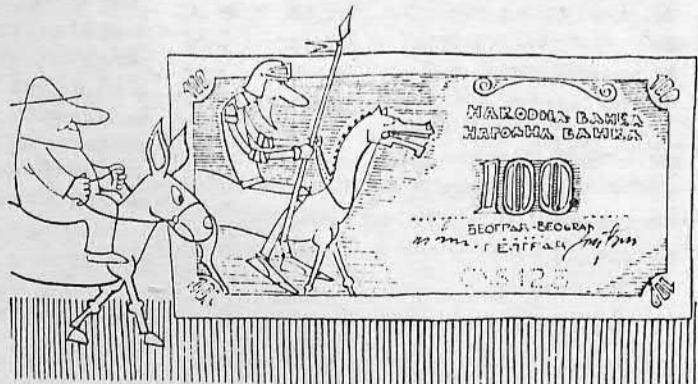
U Kotoru se poslije svake veće kiše razgovara o poplavama. Narod je ljut zbog čega se dozvolilo da dolazi do njih kao nikada do sada. Traži se i krivica. Bar tu ne može biti problema. Odgovorni daju izjave.

Lako je naći krivca kada nije među nama!

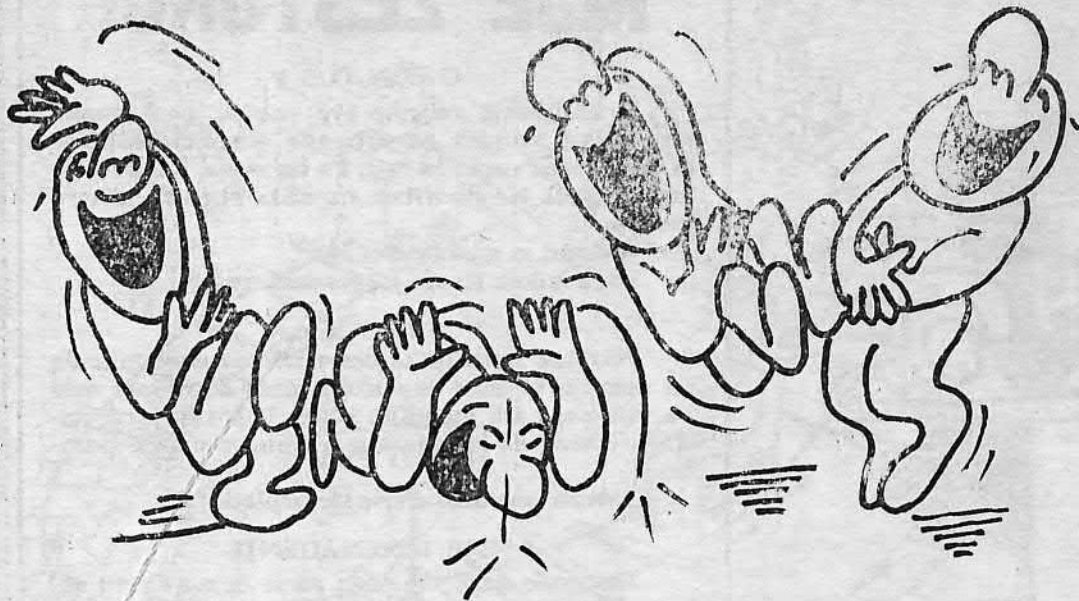
LOVCI

Prije kratkog vremena neki odgovorni kotorski lovci, koji su pravne nauke učili, uhvaćeni su u bespravnom lovu od organa OUP-a koji im nijesu progledali kroz prste nego oduzeli sredstva i napisali prijave. Neki članovi pjevaju:

»Sve afera do afere aferim im družje bilo«!

OBNOVA KOTORA

Kada ste rekli da treba biti gotova

BOKEŠKA ČAKULA

JOZO I FILOMENA ŠOTO VOĆE

— Evo me, moja šjora Filomena dopotanto kod vas u vižite, a nijesmo se vidjeli od potonjega krnevala i fešte od mimoza. Moram vam se pofaliti da sam bio u Zagreb na Veliko bokeško veče. To je miritalo videt. Igralo se Kolo bokeške mornarice, pjevale su »Lastavice« iz Zelenike, bila je velika lotarija i tom buča, a p'esalo se do zore. Vidio sam preko tristo Bokelja. Rekao sam im, ko im je kriv što žive u Zagreb. Po meni, bolje bi im bilo da su doma na ovo zime, pa bi su malo drva i garbuna, uz špaher i na fornio šparenjali solde za straju, a na pušti špaher vazda ima vrele vode za skuvat dva pera sredica od raštana, zelenu menestru, bokunić bumbara i kaštradine, a na fornio može će ljade isprigat šaku pravijeh gerica ili škoranaca.

— A sad je doba, moj šjor Jozo i od sira iz mješine i iz u'ja, šufiganoga pora, brodetu od gruja, slanijeh sardela i maslina iz salamure, škalonje jutike iz ostike, a prispjele su na pjacu ravanele, m'nda blitva, a da vi ne govorim o bobu, grahu slaniću, putenti, jagnjetini iz Škaljara, siru sa Žlijeba i pršutu iz Luštice.

— Rekao sam im da u Boku ove zime nije bilo zime, a što su vidje'i i preko televizije. Zima je pasala u znasu mimoze, krnevala i maškara. Nema više ni one prave bure tripunje, ko negda, kad bi se kobarturi' deke i vunene bječve osušili za tili čas. Kad sam pomenuo mimozu, znate li što se dogodilo Todoru Goloku iz Denovića? Kad je finula berba, dovo on kozu da se i ona refa. Nije pasalo ni po ure, ona nesretna sva požučela i krepala. Po meni, ima bit da je dobi'la žuticu.

Znam, šjora Filomena da ste kurijož ni što ima novoga u Boki, jer vi malo iz lazite i kakva je danaske, kako se to mo

derno kaže, bezbjedonosna situacija. Što se tiče rečene situacije, naše su se bokeške općine odavno altroke ogradile bočljikavom žicom jedna od druge, tako da se ne može nijanci komarac pr ovuć, altroke kakva tobože zajednička rabota. I more su podijelili. Svaka općina ima svoju radio i meterološku stanicu, foje, za'one, turizam, banke i sudove, a jedino nam je zajednički kotorski zatvor, ludnica u Dobroti, dom starih u risnu i vanbračne djece u Bije u.

— A, nijeste pomenuli šjor Jozo, Banju Igo i cimiterije, a kako je krenulo, svih nas tamo toka.

— Granice bokeških općina, moja šjora Filomena, ne bendaju jedino divji praci veprovi i vakovi, što su se nakotili u potonjih nekoliko godina, pa ako ovako potraje, biće ih više nego domaćih turista.

— A, znate li, kako se velika rabota potlja zemljotresa do danaske produbila u Kotor, da je kroz sva tri vrata od grada uljega more, tako da će akobog da i prekooceanski vapori moć akoštat na Trg od oružja, na pjacu svetoga Tripuna i kod svete Ozane.

— Onomadne su Kotor posjetili i predstavnici Ujedinjenih nacija, koji su ga proglašili kulturnom baštinom, iako se jedan tunio da baštine ima jedino u Grbalj. Pregledali su onih deset kuća što se popravilo potlja zemljotresa i čestitali predsjedentu grada na velikome uspjehu. On se jadan smeo i pita ih na kakvo me uspjehu?

— O, jes' mister president, ni u Kalforniji ni Švedska nema more na špi ne u kuća, a vi u Kotor uveli more! To je bjut'ul standard.

— Čuo sam da ih je salamstralo kad su vidjeli da se kotorska kanalizacija gradi preko Trojice za Grbalj. To je za njih pravi mirakuo i prvi slučaj u svijetu, da prostite govna mogu odit uzbrdo, a vazda su odi a nizbrdo.

— Reći mirakuo za njih u Kotor je industrija koja se seli u Grbalj, pa su radnici odlučili da i svoje kuće tamo prenesu. One manje pasace kroz tunel ispod Venca, a veće će prenet oko na karijolo. Prošetali su i po novoj kotorskoj rivi i pitali čija je ovo plaža? Rekli su im, da to nije plaža, nego je treba lo bit mulo za prekooceanske vapore, ali samo što nema dubine, pa odje zasad mogu jedva akoštat trabakule sa dinjama iz Ulcinja.

— Kotorane za to ne boli g'ava, moj šjor Jozo, a da ih je i zaboljela, tokalo im je poč u Risan kupit aspirinu, jer je jedina apoteka u Kotor zatvorena zbog šporkece.

(Nastavak na 5. strani)

**RUŠILI SU GA SARACENI,
TURCI, AUSTRIJANCI,
ITALIJANI, NJEMCI
SAD SMO MI DOŠLI NA RED**

TRGOVAC OLI PJEVAČ

Ima jedan trgovac što rabota u potkrovlje nove robne kuće a koji se najpre može naći kod onoga očalnika u njegovu butigu de vježbaju za nastupe. Ma ovi trgovac vi je iskoristio gužvu i kad je jedan maj sumprešao auto blizu njegove bivše butige on ti ga je toliko isprepadao da mu je na brzinu pored trokuta i kutije sijalica prodao i svoju glibavu majicu i stare zepce

PAŠABROD

Diretur od onije što kooperiraju sa livnicom je napravio brod od betona. Ma poslje neverina kada mu se brod okrenuo i kad su mu ga izvadili, više nije brod nego pašabrod.

MALI OGLASI

Mijenjam Grunding TV kolor ekran 67 sa dalinskim upravljanjem za barku s kojom bi mi žena mogla sumprešavat veliki veš.

Šifra: sumpreš-barka

Mijenjam veliku zindnu uru iz moje butige za jedan valjani aparat protiv komaraca koji ne zuji, da mi kompanjon se tuje da u lov na tice nosim aparat da se zaštim od komaraca.

Šifra: Tik, tak — ti, tak.

Mijenjamo sve creve sa donom za krampone kao bi ni obraz ostao čist a ne kao lani na Prčaj osmoga Marča za malo slomismo jaja.

Šifra: klapa, česma di Kataro.

Mijenjam dvo i po soban stan u prizemlje za isto toliko, a može i manji samo sunčani da se ne moram i ljeti smrzavati kao zimi.

Šifra: Mujo od Doboja

Mijenjam osam grama ribe ulaćene za pet sati ribanja na takmičenje za dobar ručak, može i lovačke šnicle.

Šifra: autodjelovi »Kamečija«

Mijenjam sve buduće ručkove koje prireduje »Zubatac« za bilo koji drugi makte, samo od kojega se ne riga i ne ispira drob u špedao.

Šifra: direktor svijeh pisara od špedala

Mijenjam četiri stare glave od krnevala za jednu dobru porciju karagoja, jerbo su puni fosfora pa mi potpomažu i daju forc u donji život.

Šifra: direktur od krnevala.

Mijenjam fijumant novi nepostavljeni krov na kuću za dvije dobre a može i polovne video-kasete.

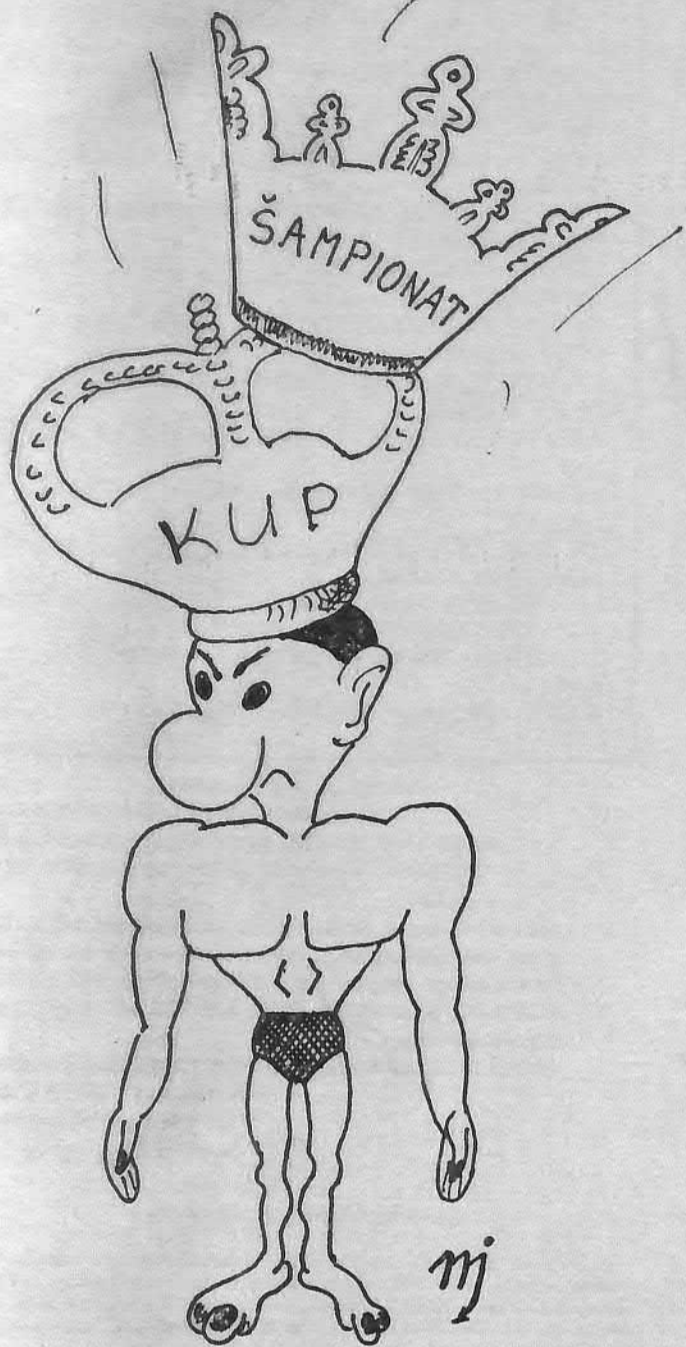
Šifra: bivši probni vozač iz »Remonta«

PROGNOZA ZA MARAČ '87.

SPREMA SE JEDAN VELIKI CRNI OBLAK KOJI ĆE KRENUTI OD TROJICE PUT GRADA I IĆI ĆE U PRAVCU MULA, PA SE SKREĆE PAŽNJA OSOBLJU MEDICINSKOG CENTRA DA BUDU OPREZNI, DA SE NE BI, PO NEKOM ĐAVOLU, ODNOSNO PO NEKOM NEPISANOM PRAVILU, SRUĆIO TAJ GRAD NA UPRAVNU ZGRADU.

KAKO BILO DA BILO PROGNOZERI IPAK VJERUJU DA NI OVOGA PUTA, KAO NI ONE »MISTERIOZNE« GODINE NEĆ BITI NIKAKVIH »ŽRTAVA«.

DOPISNIK
U IME PRIVREDE
I VAN-PRIVREDE,
Pripravnik,
BEZ ZAPOSLENJA.

DA NIJESU OVE DVIJE
KRUNE PRETEŠKE

KLAPE KLAPAJU

KLAPA

Jedan veliki iz klape, kojega nasmijemo mencovati, na jednu večeru koje klape užavaju činjeti, svako nekoliko, bio je dobro potegao da nije mogo ni automobil voziti do kuće. Moramo reći da su običaji večera stali, jer jedan stalno obećava danas, sutra, pa izgleda nikad. Moraće ga preskočiti, zaključak je zboru.

LONGO

Opet je onaj longo iz biologije mora pasao u Njemačku, mora da mu je omililo jer su dnevnicke veče od plate.

RIBA

Naša se banka još koprcu. Izgleda da će je ona aždaja od konšolidacijuni progutati.

GOSTOVANJE

Ove godine klapa Bokeljski Mornari nije odila za Split, nego su odili Tivčani. Oni organizatori iz Splita, kad su prošle godine videli pun autobus iz Kotora više im na pamet ne pada da ih zovu, a bili su svi sa familijama.

GRIJANJE

Saznali smo da je oni kapo iz SIZ-a, što je pasao u Obnovu postao veliki stručnjak za centralna grijanja.

POŠTA

Naši sudije iz suda promijenili su poštu od Benova pa su pasali u novu poštu od Kamelijje. Ako vam treba ju tamo ćete ih naći.

BOKEŠKE ČAKULE

JOZO I FILOMENA

— A, čuli ste, šjora Filomena, da i Novljani grade luku u Zeleniku. Moće zajedno sa Dubrovčanima ponovo dovesti željeznicu u Boku preko Konavala i izvoziti rogače, jute šipke i žukvu. A, znate li čakulu da će se jopet graditi most na Verige. Novljani bi šćeli da ostanu catare, Tivčani da bude od njihovih tigala, a Kotorani da se ne gradi. Dok se ne napravi, po meni, bilo bi najbolje vezat jedan konop da ga mogu sve tri općine rastezati kad budu »Jadranski susreti«. A što se tiče vapura proz Boku, dok ih uvede »Jugooceanija«, oni će onji tan

to dolaziti do Brodogradilišta u Bijelu na remont i nase.

— A, znate li šjor Jozo da su se utrošili veliki soldi na tivacki aerodrom i završila, kako je pisalo u foje, prva faza, da bi se na njega mogli spuštati avioni ponoći?

— Jedan stari galijot Tivčanin je rekao da bi on na njega ponoći puštio i Antovu punicu, altroke stjuardese i to brez ijednog helera, moja šjora Filomena.

— Vi vazda mislite na maliciju i još vi naum pada ona rabota. Zna li mi reći dokle je stigo novi vodovod, što ga Novljani davaju. Jedva čekam da se napijem malo freške vode sa Karampane.

— A još ako nam Konavljani uspu malo vina, moćemo se napiti i bevande. Nego popimo mi po jednu šćetu za naše zdravlje, a za sve ovo što ne valja, plaćite glavom, ko svake godine kotorski krneva.

DUNDO PERO LA LOVAČKOJ VEČERI U HERCEG-NOVOM KAD SE SMIJE IČI U LOV?

Dundo Pero:

Dobarveče, dragi gosti, moji lovci i Novljani! Jeste li uzeli čišćenje prije ove lovačke večere? Ako niste, ođe je među nama veterinar Ćiro, koji je sve ove beštije što ćete ih večeras izjes, pregledao na tri hinoskop. Za svaki slučaj, on ga je donio, pa ako ustreba i vas će potlja večere pregledati.

Ma, je li ovo moguće da se ovoliki broj lovaca sa svojim ženama skupio večeras na ovu feštu, na prvo lovačko veče i bogatu večeru, a kad se gradilo strijeliste u Mojdež, kad su se puštali fazani, doduše krepani, u Sutorinu, kad se no sila hrana jarebicama, uređivale društvene prostorije i kuća poviše Zlijeba, lovci i pripravnici mogli su se na prste izbrojiti. Ima odje među nama lovcima, koji ajmo reć, svake druge godine uredno plaćaju članarinu, a svake prešupne godine izvedu svoje žene u otel na večeru.

Ja do sada nijesam bio pravi lovac, nego kao i svaki od vas, najprije krivolovac, pa sam odlučio da polažem lovački ispit, da kupim jednu ostragušu, ili kako se to danas moderno kaže bokaricu, da držim kućke, jednoga gonića a jednoga tičara i da idem u lov. Žena mi je rekla da će ona na kredit kupiti zamrzivač, a moj sin jedne gradele koje će staviti na stomak i sve isprigati što ja ulovim.

Svi ste položili lovački ispit, a mene to toka večeras. Pročitao sam sve priručnike, vam bit altroke profesor ko zakone i štatute i mogo bi naš presjednik Branko, koji je na svečanom otvaranju društvenih prostorija govorio vi se od po ure, a ništa nije rekao.

Komisija:

Dundo Pero, puno mi je milo da ćete i vi postati pravi lovci, ali ispit je ispit. Ja vam moram postaviti nekoliko pitanja, reda radi, iako znam, da vi sve znate. Kažite mi meni, ko upravlja lovištem?

Dundo Pero:

To zna svaki vrabac. Lovištem upravlja Ljubo lovočubar. I ne daj bože da te ufati u vrijeme lovostaja u lov u Mojdež, nema ti druge, nego kod njega ostati na objed oli večeru, dok ti ne napiše prijavu.

Komisija:

Znate li vi Dundo Pero koje su granice našega lovišta?

Dundo Pero:

Nemojte da gas ko čuje! Danas nema nikakvih granica. A, koja je beštija što zna granice? Prajci iz Krivošija idu na marendu u Mokrine, na obied u Sutorinu, a na večeru u Konavle. A ko će ticama reć da su granice lovačkih društava? Lete de ih je volja. Ni turisti ne znadu granice, prema tome granica nema. Možeš ić u lov de te volja. A, da niste vi, možda šjor inspektor, videli lisicu, jarebicu, vepira ili zeca sa pasošem?

Komisija:

Po vama, dundo Pero u lov se može ić kad očete, bez obzira na lovne dane subotu i nedelju i državne praznike?

Dundo Pero:

A, oštija, oli kod nas ne dolaze furešti lovci puni solada iz cijeloga svijeta. Donesu kašete municije, mogu lovit i ljeti i zimi i svakome je dobro. Ima doduše i ođe među nama lovaca barem pola koji love subotom i nedeljom, a druge je polovina svako veče na prelet, ili čeka vepira na dub s lampadinom od Veriga do Debeloga Brijega.

Komisija:

Dundo Pero, kad ste položili zakone, recite vi meni ko je ga kućka imate?

Dundo Pero:

Čistokrvnoga, šarenoga. Otac mu je onaj što je dobio stan u soliteru na Toplu, a mati od onoga krivolovca iz Bijele.

Komisija:

Je li to gonić ili tičar?

Dundo Pero:

I to mi je pitanje za ispit! I jedno i drugo što je dobio. Sve beštije goni, sve tice išćera, a za ono treće ću vam ispričati što sam onomadne svojim očima vidio. Pošo u šćetnju sa ženom, onaj lovac što se fali da je njegov kućak najbolji aporter u Jugoslaviju. Kako je puvala bura, ona zaboravila gaćice i oće da se vrata do ma, jer joj je zima. A muž joj kaže: Ne treba ti odit do ma, naš će ti dresirani kućak donijeti gašice, samo ga stavi malo ispod da pomirišće. Kućak je nju dolje pomirišo i nije pasalo nijanke po ure, umjesto gaćica doveo je prvoga komšiju. A i ovdje vidim da ima lovaca čiji je kućak pametniji od gospodara.

Komisija:

Dundo Pero, a sad kad ste položili ovo iz kinologije, recite vi meni kad se mogu lovit jarebici i zečevi?

Dundo Pero:

Ajme meni što je to teško pitanje za ime božije. Mogu se lovit kad ih ima, jerbo po meni kad ih nema možoš iz puške gadati sojke ili botilje potlja marende.

Komisija:

Nijeste me dobro razumjeli, dundo Pero. Recite vi meni kad se smije ić u lov?

Dundo Pero:

Kakvo ludo pitanje? U lov ne smiješ ić kad si bolesan i kad te pozovu na vojnu vježbu.

Komisija:

Što bi vi dundo Pero učinili da u lov u Sutorinu sretete vepira?

Dundo Pero:

Bome ono što su učinili ona dva naša lovca. Da se nije vepar okliznuo na ono što su oni učinili u gaće, bio bi ih stigao. A sva je sreća što su se brže od majnuna ispeli na dub i kad su ga vidjeli da je stigao u Bjelotinu, kalali su se i najkraćim putem pobjegli doma.

Komisija:

Dundo Pero, znate li zašto su žene lovaca tužne i nijedna se po drugu put ne bi udala za lovca?

Dundo Pero:

Svaki lovac kad se priprema da ide u lov, barem dva dana prije ne spava sa ženom. Iz lova dođe mrtav umoran i treba mu tri dana da se odmori. To ti je već 6 dana, a onaj jedan dan ko svaki pravi lovac mora podmiriti komšiluk.

Komisija:

Znate li mi dundo Pero odgovoriti na ovo pitanje: Pet lovaca jedan za drugim pucaju u jednu jarebicu i ona pane. Čija je jarebica?

Dundo Pero:

Po meni, onoga potonjega. Jer, ja znam jednoga u naš komšiluk, što se upoznao s jednom djevojkom i ona mu je nakon pet mjeseci rodila. Doktor mu je reko da je dijete njegovo, jer žena može roditi i od pet mjeseci, samo ako je neko prije njega opalio.

Komisija:

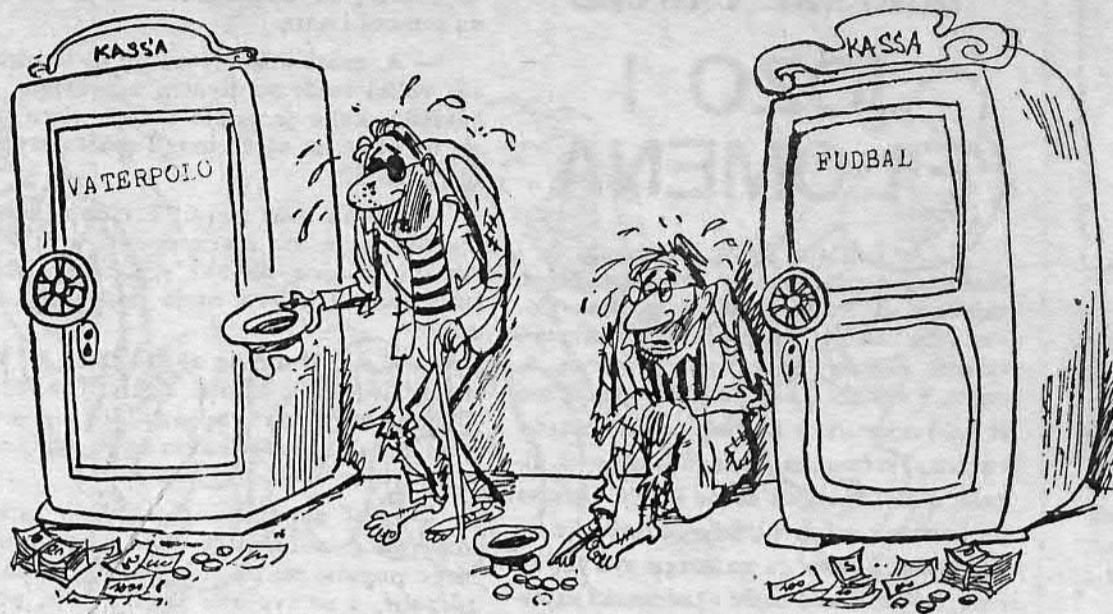
Recite mi Dundo Pero koja je razlika između fazanki i pataka?

Dundo Pero:

Ako je sunce, po meni nema razlike, jedino što je bolja juha od fazanki.

Komisija:

Dundo Pero, čestitamo, položili ste lovački ispit i nadamo se da ćete imati uspjeha u lovu.

Lijepo sam ti govorio da ne otvaramo njihove kase.
One su uvijek prazne!

ZABILJEŽILI SMO U POVJERENJU

KO NIJE ZA KARAMPANU NIJE ZA ŽIVJETI

NOVOSTI IZ MAROVINE (dvojboj s kokotom)

Naš veliki stočar domaćijeh i divljijeh životinja, oni što živi najvišoj u Marovinu, pošao je dan dan u Komunu di Zupu da kupi kravu. Kad je ušao u dar-din onoga što prodaje krave i do bro ti ga iskljupe po nogama a jerbo ga nije mogao višojie za kučit.

Dopo tanto ovaj meštar oli po lukvalifikovan stočar molio je i kumio onoga seljaka da mu pro da kokota pa da košta tri mili juna kako bi ga slobodno moga zaklat oli mu glavu okinut zubi ma. Ma oni seljak nije moge tr pjet takvag nasilja i nešće mu prodati ni kokota ni kravu. Tako ti se ovi naš VKV meštar vratio doma cotajući a bez krave. Ma ni tu ne bješe kraj. Drugi dan on ti je svratio kod mediga sa nogom kao trup od starog du-ba. Ali megigo od sramote nije rekao što mu se desilo nego da su ga nagrdili divlji kučki i vu-kovi. Tako ti ga je dotur nafika pencilinima, streptomycinima, serumima i drugima ljekarijama, a on vas u голу vodu što od st raha a što od bola jopet doma de je nastavio bolovati naredne tri setinfane.

Njemu je poznat autor

ČAKULE IZ TABAČINE

Intrale se dvije šjora na Rače-te pa će jedna:

»Ma esi li videla kako su me imbrokali da će se ova velika ku-ća što sija ki sunce zvati »BLA-ZENKA«. Još su zborili da će sve u nju biti blaženo«.

Druga šjora:

»Ja sam vi drugo čula, ma ke kavka BLAZENKA meni su spjega li da će se mencovati »SLOBODANKA« i sve san vi pensala ka ko zboru istinu da ćeš moći slo bodno uljeći i uzeti sve što ti treba i izići nadvor da te niko ni ne vidi ni što si ticala, a ka moli što si uzela«.

Piva šjora: Zboru svašta moja šjora ali nisam ni u san pensala da će se zvati »KAMELIJA«.

Druga šjora:

»Znaju oni iz lotelje zašto su joj natakli ime »KAMELIJA«: to je fina rožica, ne miriše, kratko

traje i brzo joj latice opanu, pa mi se sve čini d će tako biti i sovijem velikijem monumentom«.

KO NIJE ZA »KARAMPANU«, NIJE NI ZA ŽIVJETI

Intrale se dvije naše časne šj-njore dopo tanto na peškariju pa se žalu na muževe:

— Oni moj dižgracijat ne u-mije doma doć, vazda je po ka fana, sve mi solde deštrege, a o postelji da ne zborim!

— E moja draga, nije to niš ta, a oni moj jado nije ni za melnut u »Karampanu«!

A FONDO!

Sin od našeg čuvenog auto-mč štra iz Škaljara uzeo jedne su-bote očeva novopopravljena ko-la, uvatio se s klapom, potegli su koju preko broja pa počeli izvodit akrobacije na rivu dokle auto nije svršio u more.

Dolazi on u neke ure doma i budj oca.

— Tata, tata, ja sam ti malo deštregeo uto.

— Ben ti bog a praca, sad ga možeš fundat u more!

— Ma, tata, ja sam to već učinio!

LADY

U Zapadnom Berlinu, prilikom gostovanja naših vaterpolista kod »Spandaua« (kad su ono iz jeli vatru!), trebalo je živjeti pa rove za sledeće kolo. Predsjed-nik žirija na engleskom objavlju aje:

— Da bi sve bilo regularno, najbolje je da cedulje izvlači ne vina ruka neke od prisutnih da-ma!

A naš dični prežidente, koji se tendi u svaku radotu, lijepo se diže i pođe put žirija: »Evo, ja ću«!

POBJEDNIČKA PJESMA

U Napredak nema šale svi radnici brzo rade. Za glavu se glavni fata »sve ve molim kao brata, svi radite nema smjene i spasite obraz mene . Kad navali cijela raja bez davoljeg zalogaja. Rade noću, rade danju na velikom onom zdanju. Dovukuju robu sa svih strar a roba je sva bez mana. Nova roba nema greške za nju idu redom pješke. a moraju lift ne radi u stomak se njima gadi, kad želudac prazan radi. Namjestiše velju kuću potrošiše svu obuću.

PRERASPODJELA

Poslije konsolidacijuni Banka nezna što će činit sa dvadesetak dipl ekonomista pa se moli Jugooceanija da ih primi.

ZLÁTNICI

U našu banku podijeljeno je preko trideset zlatnika za postignute rezultate u radu, koji su skuplji nego plata, pa nas je strah da ih ne prodaju ili ne zamijene u Kame-liju za papaladu.

UNUTRAŠNJE SLABOSTI SU NAŠE UNUTRAŠ-NJE REZERVE. NAJVIŠE MUNICIJE IMAJU ONI KOJI LOŠE GA-DAJU. MNOŽE LI SE SLABOSTI DJELJENJEM ODGO-VORNOSTI. NIŠTA NIJE NA CIJENI. CIJENA JE NA SVEMU. JEDNI SU ZA BRATSTVO, A DRUGI ZA JEDIN-STVO. IMA I TAKVIH KOJI SE APLAUZOM OSLOBA-DAJU STRAHA. SLAVA UDARA U GLAVU. ZNA GDJE JE OTPOR NAJMANJI. DINAR JE SREDSTVO PLAĆANJA — A DOLAR OTPLAĆIVANJA. DA NIJE TOLIKO GRABLJIVICA DRUGE BI NAM PTICE PJEVALE. AKO NE MOŽETE PRAVO IDITE BAR USPRAV-NO. JEDNI IMAJU PRAVO NA RAD, A DRUGI NA NERAD. JA SAM REKAO ŠTO MISLIM I DOBIO SAM ZA-SLUŽENU KAZNU. ON JE GOVORIO ŠTO DRUGI MISLE I DOBIO JE NEZASLUŽENU NAGRADU. DNEVNI RED JE ISCRPLJEN. MI SE JOS DRŽI-MO. TABU - TEMA JE AFORIZAM BEZ RIJEČI.

OVO JE »JEDAN OSTATAK«

OD STAROG KOTORSKOG ŠTIMUNGA.

KADA SMO JEDNOG RODJENOG, SADA STAROG KO-TORANINA, KOJI OD MALIH NOGU VOZI BICIKLU, upitali:

Kako si to uspio da sa bicikla zimus prodeš po onako uskoj gredj postavljenoj za prelaz preko vode da bi mogao ući u Samoposlugu »Napredak« u Starom gradu, ON NAM JE OD-GOVORIO, SVAKAKO U STILU NJEGOVOG HUMORA, ali oz-biljno i uvjerljivo:

»PRVO SAM JA PROŠAO, A ONDA SAM PRENIO BICIKLU«, Grupica »ŠVACOV I« iz Optičke radnje, kojoj su Čakule jedini posao.

DRUŠTVENA ZAMOZASTITA

Bilo bi poželjno da svi pisari što rabotaju u špedao umjesto radne odjeće nose HTZ odijela kako bi bili zaštićeni u toku radnog dana od kakvijc bola i kacota, perke se u špedao ne zna oklen ko-me puca iza uši. Ma se zna samo da personalni ima zaklon (»kod Zorke na puč«).

POMORCI

Ona dva pomorca što su već dugo na kraj a obadva žive po-kraj mora u zadnje vrijeme praktikiraju novu radotu. Dali su se u kužinu pa jedan pazi tasta a drugi toštu i sve na njih isprobavaju nove ricele. Nijesmo sigurni da im je ova kužina i dobro činjela.

BARKA

Oni naš meštar od krnevala što rabota u »Jugooceaniju« i što je po profesiji pomorac je tako dobro vezao barku da je prvi mali neverin učinio od nje dvije. Jednu je našao u Dobrotu a drugu na Muo. Sada muku muči kako bi naplatio štetu od Lojda. Biće to na-ucio u »Jugooceaniju«.

RIBA IZ ITALIJE

Oni iz Mula koji vazda priča i sve o svakom nastoji da zna onji tanto čini direte sonim autom pokrivenim zutom tendom od one firme što ima koču za ribanje.

Ma ispod one tende nije riba sa kočie nego iz Italije kojom je napunio i onu veliku škrinju pa sada se kod njega može kupiti ribe za male pare ali krijući. Teško patronu Niku.

PROŠIRENJE DJELATNOSTI

Kad smo već kod Mula obavještavamo suprugiu onoga kepetana od Barske što svaki dan vozi dijete taksijem u školu da može kori-stiti prevoz onoga konbija od Elektrodistribucije koji ima po koje slobodno mesto, a i jeftiniji je no taksii.

KARAMPANISTI

Ona dvojica što su mislili da se bez njih ne može napisati Ka-rampana, te su za to razili pagoleme peneze, deboto će se iznena-diti kada vidē da je ovi foj izašao i lo bez pare i dinara. Ma na-dam se da ih neće kolpit iako nisam sigur da će bez afana praći onaj što je već akonto dobre zarade uzajmio pare od prijatelja ra-čunajući da će ih vratiti i još da će mu ostati.

Za ovaj put samo malo grebućanje.

Izdaje: SIZ ZA TURIZAM — KOTOR
UREĐUJE REDAKCIJSKI ODBOR
Za izdavača:
SLOBODAN VIČEVIĆ
Stampa: RO. za grafičke djelatnosti i usluge
»A. Paltašić« — Kotor